

ДОЛІ ЛЮДСЬКІ

ЯКЩО ДІДУСЬ НАРЕЧЕНИЙ, ТО Й БАБУСЯ МОЛОДА

Як правило, «золоте» весілля - півстолітній ювілей перебування у шлюбі, - велелюдно і урочисто відзначають подружжя, які прожили у злагоді і любові. Віднедавна число таких пар поповнила ще одна - Ольга Йосипівна і Юрій Миколайович Коперваси з Мальованої. 7 листопада виповнилося 50 років, як вони стали на рушничок щастя.

5 стор.

ЯКЩО ДІДУСЬ НАРЕЧЕНИЙ, ТО Й БАБУСЯ МОЛОДА

Продовження. Початок на 1 сторінці.

Коперваси з діда-прадіда люди праці. Юрій Миколайович 42 зими і літа був ковалем у Мальованій. Змінювалися назви господарств і їх керівники, об'єднувалися і роз'єднувалися колгоспи, а в сільській кузні завжди панував налагоджений робочий ритм. Мелодійний стукіт ковальського молота збирав старого і малого. Людям було цікаво, як сильні та вмілі руки чаклюють над залізаччям. Втім, примігнувала сліди мальованців не тільки цікавість, а й потреба. Скільки всякого причандалля виготовив Юрій Миколайович для господарства та односельців? - сьогодні не полічити і найскрупульозніший статист.

Ольга Йосипівна теж зір із неба не хапала. Трудилася у буряківничій ланці. Хто гнув спину на плантаціях із цукристими, той відчував гіркуватий присмак солодких коренів. Згодом О.Й.Копервас чимало літ була техпрацівницею у школі.

Начебто на совість працювало подружжя, але на курортах і в санаторіях не бували, на морях не засмагали, орденами не нагороджувалися, у життєвих достатках не купа-

лися. Навпаки, вистачало гірких миттевостей. Життєвий смерч, який пронісся у 1990 році над родиною Копервасів, забрав життя молодшого сина - 31-річного Віталія. Та корені родоводу успадували його доньки Оксана і Таня. Радують серце бабусі і дідуся внуки Валерій і Аня - діти старшого сина Анатолія, який мешкає у Млинові.

Напередодні «золотого» весілля Коперваси побували у храмі на богослужінні, висповідалися і причастилися. А про щедре застілля подбала невістка Валентина, племінниця Надя і Слава. На урочистість прибула рідня, сусіди - усього чоловік із сорок. Були тости, щирі вітання-побажання. Не

обійшлося без музики, пісень і танців. І, як годиться, коровай ділили. Не вистачало, хіба що, славних хлопців-запорожців. Тож навіть листопадова хурделиця не остудила весільного настрою.

Свято, навіть і золотом освячене, минає. А будні тривають. Переважно ними виткані рушники долі подружжя Копервасів. Мають Ольга Йосипівна і Юрій Миколайович близько гектара городу, коня, корову, та й «птаства» вдосталь у господарстві. У цій хазяйській круговерті збігають дні з їх життєвого календаря. Хай Всевишній подарує цій чарівній парі багато літ під мирним небом України.

Віталій ТРАСЮК.